

nansiel virksomhed af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler, dog aldrig mindre end en årlig minimumsafgift på 2.000 kr. En filial beliggende her i landet af en udenlandsk virksomhed, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, hvor Finanstilsynet deltager i et tilsynskollegium, skal betale 20 procent af, hvad en finansiel virksomhed af tilsvarende art og størrelse med dansk tilladelse betaler. De omfattede udenlandske virksomheder med filialer i Danmark kommer med forslaget til både at betale for tilsynet med hele virksomheden i hjemlandet og for filialen i Danmark. Det afspejler, at det danske finanstilsyn med det europæiske tilsynsmandat får en række nye opgaver i forhold til tilsynet, jf. forslaget punkt 26. Omkostningerne herved skal finansieres af de berørte virksomheder.

Hvis der etableres et tilsynskollegium for virksomheden vil der være meromkostninger ved at deltage i et sådant kollegium, hvorfor afgiften i dette tilfælde er højere.

Til nr. 48

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 49

Det foreslås at strafbelægge § 152 d, stk. 1 og 2, da pligten for et pengeinstitut til at overholde de løbetider, afdragsprofiler og lånegrænser, som er fastsat i §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., følger af § 152 d, stk. 1 og 2. Ændringen skaber således en hjemmel til at straffe et pengeinstitut, som overtræder §§ 3-5 i lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., som ved en fejl ikke har været indsat tidligere.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at lovens anvendelsesområde udvides, således at leverandører og underleverandører som nævnt i § 2 c, nr. 3 og 4, omfattes af oplysningsforpligtelsen over for Finanstilsynet jf. § 87, stk. 1, og af reglen om Finanstilsynets adgang til disse virksomheder uden retskendelse, jf. § 87, stk. 8.

Til nr. 2

Der indsættes definitioner af fire begreber til brug for forståelsen af lovforslagets bestemmelser.

(Nr. 1-3)

Definitionen af outsourcing er formuleret med udgangspunkt i Committee of European Banking Supervisors (CEBS) International Guidelines on Outsourcing fra 2006. Med de foreslåede regler er CEBS' standarder dog fraveget på et enkelt punkt. Ved outsourcing forstås ifølge forslaget således alene, at en virksomhed omfattet af § 7, stk. 1, henlægger væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, til en leverandør.

Der skal være tale om en henlæggelse af et aktivitetsområde, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, og der vil således ikke være tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i et løbende samarbejde. Aftalen skal på tidspunktet for dens indgåelse, af parterne forudsættes at strække sig over en periode af en vis varighed.

Det er kun outsourcing af væsentlige aktivitetsområder, der er underlagt Finanstilsynets tilsyn, der er omfattet af lovforslaget. Ved udtrykket væsentlige forstås en beslutning om outsourcing, der går ud over, hvad direktionen normalt kan beslutte, når der tages hensyn til virksomhedens art og størrelse samt til sædvane inden for de enkelte brancher. Der skal således være tale om et aktivitetsområde, der for virksomheden normalt kun kan outsources med bestyrelsens accept. På flere områder inden for den finansielle lovgivning skal bestyrelsen i en finansiel virksomhed udfærdige retningslinjer for den finansielle virksomheds væsentligste aktivitetsområder, hvori arbejdsdelingen mellem bestyrelse og direktion fastlægges. Finanstilsynets praksis efter disse bestemmelser vil gælde i forhold til, hvad der anses for at være en bestyrelsesbeslutning. Det er ikke afgørende, om bestyrelsen rent faktisk har godkendt den konkrete outsourcing, hvis f.eks. bestyrelsens beslutning ikke har kunnet afventes uden væsentlig ulempe for virksomheden eller hvis direktionen ved en fejl ikke har overholdt kompetencefordelingen mellem bestyrelsen og direktionen.

Outsourcing af visse aktiviteter kan således gennemføres uden iagttagelse af reglerne om outsourcing. Som udgangspunkt vil en beslutning om, at overlade juridisk rådgivning, uddannelse af medarbejdere, fakturering og lignende til en leverandør ikke kræve iagttagelse af reglerne om outsourcing, idet disse aktiviteter ikke er afgørende eller væsentlige for outsourcingvirksomhedens kerneaktiviteter og derfor heller ikke underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det samme gælder for fx funktioner som drift af kantine og drift og vedligeholdelse af lokaler og bygninger m.v.